

Warszawa, dnia 19 października 2010 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
WICEPREZES
Piotr Gryśka

RCL. 50-34/10

**Pan
Maciej Berek**

Sekretarz Rady Ministrów

Stosownie do postanowień uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, przekazuję projekt ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, z uprzejmą prośbą o ujęcie w porządku obrad Rady Ministrów.

Projekt ustawy był przedmiotem konferencji uzgodnieniowej w dniu 1 sierpnia 2010 r.

Projekt ustawy został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności w dniu 30 września 2010 r.

Ponadto w dniu 30 września 2010 r. Stały Komitet Rady Ministrów przyjął projekt i rekomendował go Radzie Ministrów. Projekt ustawy został poprawiony zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez ten Komitet (uzupełniono OSR). Projekt ustawy uwzględnia również uwagi Ministra Spraw Zagranicznych, zgłoszone do tekstu projektu ustawy będącego przedmiotem rozpatrzenia przez Komitet Stały Rady Ministrów.

Projekt został również zaopiniowany przez Radę Legislacyjną (opinia Rady Legislacyjnej wraz ze stanowiskiem Rządowego Centrum Legislacji w załączeniu).

Piotr Gryśka

Załączniki:

- 1) Projekt ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z uzasadnieniem;
- 2) Opinia Rady Legislacyjnej do projektu ustawy, wraz ze stanowiskiem Rządowego Centrum Legislacji;
- 3) Opinia ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

19.10.2010 19.10.2010 M. Berek 645. 19.10.2010 r. / 280

USTAWA

z dnia

**o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych
i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Akty normatywne i inne akty prawne podlegające ogłoszeniu ogłasza się w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾), chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Dzienniki urzędowe wydaje się w postaci elektronicznej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

3. Dla każdego dziennika urzędowego wydawanego w postaci elektronicznej organ wydający prowadzi odrębną stronę internetową.”;

2) w art. 9 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) referendum ogólnokrajowego, w tym referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji;”;

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim i ustawę z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230.

„9) ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborów do Sejmu i Senatu, wyborów do Parlamentu Europejskiego oraz ważności referendum ogólnokrajowego, w tym referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji.”;

3) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Podstawą do ogłoszenia aktu normatywnego lub innego aktu prawnego jest akt w formie dokumentu elektronicznego podpisany przez upoważniony do wydania aktu organ bezpiecznym podpisem elektronicznym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.³⁾), weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

2. Podstawą do ogłoszenia aktu prawnego w Monitorze Polskim B jest oryginał tego aktu podpisany przez upoważniony do jego wydania organ i opatrzony pieczęcią urzędową tego organu.

3. Jeżeli rozporządzenie jest wydawane w porozumieniu z innym organem, podpisu tego organu nie zamieszcza się w tekście rozporządzenia ogłaszanym w dzienniku urzędowym.

4. Podstawą do ogłoszenia orzeczenia jest jego odpis w formie dokumentu elektronicznego, który w swojej treści zawiera poświadczenie zgodności z oryginałem oraz jest podpisany przez osobę upoważnioną do sporządzenia odpisu orzeczenia, bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu, a także odpis tego orzeczenia w postaci papierowej.

5. W przypadku orzeczenia poświadczenie zgodności z oryginałem, o którym mowa w ust. 4, obejmuje także oznaczenie organu oraz imiona i nazwiska członków składu orzekającego, który wydał i podpisał orzeczenie, a także wzmiankę o zgłoszeniu przez danego sędziego zdania odrębnego, w przypadku jego zgłoszenia.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio do aktów prawnych, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 9, a także do uchwał

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230.

i obwieszczeń Państwowej Komisji Wyborczej oraz protokołów terytorialnych komisji do spraw referendum.

7. W przypadku ogłoszenia aktu normatywnego lub innego aktu prawnego w formie dokumentu elektronicznego wiza organu wydającego dziennik urzędowy nadawana przy skierowaniu aktu do ogłoszenia jest opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym organu wydającego dziennik urzędowy, weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.”;

4) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek Sejmu ogłasza tekst jednolity ustawy nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy, o ile była ona nowelizowana, chyba że ustawa określiła inny termin.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ogłaszania tekstów jednolitych aktów normatywnych innych niż ustawa. Teksty jednolite tych aktów ogłasza organ właściwy do wydania aktu normatywnego, a w przypadku:

1) regulaminów Sejmu i Senatu – odpowiednio Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu;

2) aktów normatywnych Rady Ministrów – Prezes Rady Ministrów;

3) aktów normatywnych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”;

5) w art. 17 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Błędy w tekście umowy międzynarodowej, w tekście tłumaczenia umowy międzynarodowej na język polski lub w tekście oświadczenia rządowego dotyczącego tej umowy prostuje minister, który występował z wnioskiem o ogłoszenie tej umowy w dzienniku urzędowym.”;

6) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Błędy w tekście jednolitym aktu prawnego polegające na niezgodności jego tekstu ogłoszonego w dzienniku urzędowym z tekstem aktu uwzględniającym wszystkie zmiany dokonane do czasu ogłoszenia tekstu jednolitego prostuje się w formie obwieszczenia.”;

7) uchyla się art. 19;

8) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Dziennik urzędowy wydaje się z zachowaniem kolejności pozycji w danym roku kalendarzowym, z tym że w przypadku Monitora Polskiego B zachowuje się kolejność numerów, pozycji i stron.

2. Dniem ogłoszenia aktu jest dzień jego ogłoszenia w postaci elektronicznej na stronie internetowej organu wydającego dziennik urzędowy, a w przypadku Monitora Polskiego B – dzień wydania dziennika, w którym ten akt ogłoszono.

3. Dzień ogłoszenia aktu w postaci elektronicznej umieszcza się w obrębie nagłówka strony.

4. W przypadku Monitora Polskiego B na każdym numerze tego dziennika oznacza się dzień jego wydania, określony przez organ wydający dziennik, jako datę nie wcześniejszą od dnia udostępnienia dziennika do sprzedaży.”;

9) uchyla się art. 20a;

10) art. 20b otrzymuje brzmienie:

„Art. 20b. 1. Organ wydający dziennik urzędowy przechowuje akty normatywne i inne akty prawne ogłoszone w tym dzienniku w formie dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 4.

2. Organ wydający Monitor Polski B przechowuje oryginały aktów ogłoszonych w tym dzienniku w postaci papierowej.

3. Organ wydający Dziennik Ustaw i Monitor Polski przechowuje po jednym egzemplarzu każdego z tych dzienników również w formie ich wydruków, poświadczonych za zgodność z oryginałem przez ten organ.

4. Organ wydający Dziennik Ustaw i Monitor Polski przekazuje po jednym egzemplarzu każdego z tych dzienników w formie wydruków, o których mowa w ust. 3, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Bibliotece Narodowej w celu ich przechowywania.

5. Dzienniki w formie wydruków, o których mowa w ust. 3, oraz oryginały aktów, o których mowa w ust. 2, przechowuje się wieczysto.”;

11) uchyla się art. 20c;

12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Prezes Rady Ministrów wydaje:

1) Dziennik Ustaw i Monitor Polski przy pomocy Rządowego Centrum Legislacji, przy czym Rządowe Centrum Legislacji może zlecić wyspecjalizowanym podmiotom niektóre czynności związane z wydawaniem tych dzienników w sposób, o którym mowa w art. 2a ust. 2;

2) Monitor Polski B w postaci papierowej przy pomocy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przy czym Kancelaria Prezesa Rady Ministrów może zlecić wyspecjalizowanym podmiotom niektóre czynności związane z drukiem i rozpowszechnianiem tego dziennika.

2. Monitor Polski B jest rozpowszechniany w prenumeracie oraz sprzedawany w stałych punktach sprzedaży prowadzonych przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów oraz w punktach sprzedaży mieszczących się w siedzibach niektórych organów administracji rządowej, sądów oraz innych jednostek. Cenę egzemplarza tego dziennika ustala organ wydający.”;

13) w art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu lub Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego wydają w postaci papierowej, w razie potrzeby, wyodrębnioną edycję dziennika urzędowego z aktami prawnymi zawierającymi informacje niejawne.”;

14) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. W przypadku braku możliwości ogłoszenia aktu prawnego w postaci elektronicznej z powodu nadzwyczajnych okoliczności, organ wydający dziennik urzędowy ogłasza go w postaci papierowej do czasu ustąpienia tych okoliczności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wydawania dzienników urzędowych w postaci elektronicznej, z tym że:

- 1) podstawą do ogłoszenia może być akt prawny w postaci papierowej, podpisany przez upoważniony do jego wydania organ i opatrzony pieczęcią urzędową tego organu;
 - 2) organ wydający dziennik urzędowy ustala warunki wydawania i rozpowszechniania dziennika, tak aby dziennik urzędowy mógł być powszechnie i nieodpłatnie dostępny;
 - 3) dniem ogłoszenia aktu prawnego jest dzień udostępnienia dziennika w sposób, o którym mowa w pkt 2.
3. Po ustąpieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1, organ wydający udostępnia ten akt w postaci elektronicznej.”;

15) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Nazwy Dziennik Ustaw i Monitor Polski oraz wzór graficzny winiety tych dzienników mogą być wykorzystywane jedynie przez organ wydający te dzienniki. Winieta obejmuje w szczególności nazwę dziennika urzędowego, wizerunek orła w koronie oraz miejsce i dzień ogłoszenia aktu prawnego.

2. Nazwy oraz wzór graficzny winiety dzienników, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wykorzystywane przez inne podmioty, w szczególności w celach handlowych w publikacjach, wydawnictwach lub innych formach upowszechniania aktów prawnych.

3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do dzienników urzędowych, o których mowa w art. 22 ust. 1, 3 i 4, wojewódzkich dzienników urzędowych oraz do Monitora Polskiego B.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory graficzne winiety Dziennika Ustaw, Monitora Polskiego, dzienników urzędowych, o których mowa w art. 22 ust. 1, 3 i 4, oraz wojewódzkiego dziennika urzędowego, z uwzględnieniem jednolitości wzorów graficznych oraz cech wyróżniających dzienniki urzędowe spośród innych wydawnictw;
- 2) wzory graficzne pierwszej i ostatniej strony Monitora Polskiego B, a także okładek i strony tytułowej załączników do Monitora Polskiego B, z uwzględnieniem jednolitości wzorów

graficznych, Polskich Norm dotyczących formatów papierów i druku oraz cech wyróżniających Monitor Polski B spośród innych wydawnictw.”;

16) w art. 25 uchyla się ust. 1 – 3;

17) w art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Terenowe organy administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego udostępniają nieodpłatnie Dziennik Ustaw i Monitor Polski lub zawarte w nich akty normatywne i inne akty prawne, w tym orzeczenia:

- 1) do wglądu i do pobrania w formie dokumentu elektronicznego;
- 2) w postaci elektronicznej do powszechnego wglądu w godzinach pracy urzędów obsługujących te organy, w miejscu do tego przeznaczonym i powszechnie dostępnym.

2. Terenowe organy administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego prowadzą zbiory Monitora Polskiego B i udostępniają je nieodpłatnie do powszechnego wglądu w miejscach do tego przeznaczonych w siedzibach i godzinach pracy urzędów obsługujących te organy.”;

18) w art. 27:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organy wydające dzienniki urzędowe prowadzą w postaci elektronicznej zbiory tych dzienników.

2. Do zbiorów Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego wydaje się skorowidz w postaci elektronicznej.”,

b) uchyla się ust. 2a,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku Monitora Polskiego B oraz dzienników urzędowych, o których mowa w art. 22 ust. 5, zbiór, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony w postaci papierowej.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Do zbiorów, o których mowa w ust. 1, i do skorowidza, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 26 ust. 1.”;

19) art. 28 i art. 28a otrzymują brzmienie:

„Art. 28. 1. Starosta prowadzi w postaci elektronicznej zbiór aktów prawa miejscowego stanowiących przez powiat.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi w postaci elektronicznej zbiór aktów prawa miejscowego stanowiących przez gminę.

3. Do wglądu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 26 ust. 1 i art. 27 ust. 4.

Art. 28a. W przypadkach, o których mowa w art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 3a oraz art. 28 ust. 3, wydawanie wydruków aktów normatywnych i innych aktów prawnych jest odpłatne. Kierownik urzędu, w którym są udostępnione do wglądu dzienniki urzędowe i zbiory aktów prawa miejscowego stanowiących przez powiat lub gminę, ustala cenę arkusza wydruku aktu normatywnego lub innego aktu prawnego, tak aby wydruki były powszechnie dostępne, a cena pokrywała wyłącznie koszty tych wydruków.”;

20) w art. 28b:

a) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dzienniki urzędowe inne niż wymienione w ust. 1 oraz zbiory aktów prawa miejscowego stanowiących przez powiat lub gminę lub zawarte w nich akty normatywne i inne akty prawne udostępnia się:”;

b) uchyla się ust. 2;

21) po art. 28b dodaje się art. 28c w brzmieniu:

„Art. 28c. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne:

1) dokumentów elektronicznych zawierających akty normatywne i inne akty prawne kierowane do ogłoszenia w dziennikach urzędowych;

2) dzienników urzędowych wydawanych w postaci elektronicznej;

3) środków komunikacji elektronicznej i informatycznych nośników danych używanych do udostępniania dzienników urzędowych oraz zbiorów aktów prawa miejscowego stanowiących przez powiat lub gminę lub zawartych w nich aktów normatywnych i innych aktów prawnych

– uwzględniając odpowiednio konieczność zachowania jednolitości dokumentów elektronicznych kierowanych do ogłoszenia i możliwości ich przetwarzania na potrzeby wydawania dziennika urzędowego, a także konieczność zapewnienia powszechnej dostępności dzienników urzędowych oraz zbiorów aktów prawa miejscowego stanowiących przez powiat lub gminę lub zawartych w nich aktów normatywnych i innych aktów prawnych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14c pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) wydawanie, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej oraz Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,”;
- 2) w art. 29 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wydawanie Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski B”,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁵⁾) art. 54a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 54a. 1. Nazwa oraz wzór graficzny winiety Dziennika Urzędowego Narodowego Banku Polskiego nie mogą być wykorzystywane przez inne niż NBP podmioty, w szczególności w celach handlowych w publikacjach, wydawnictwach lub innych formach upowszechniania aktów prawnych.
2. Do wydawania Dziennika Urzędowego Narodowego Banku Polskiego i ogłaszania w nim aktów prawnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 2a, art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 15 – 18, art. 20, art. 20b, art. 23a, art. 27 i art. 28a ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 161, poz. 1277 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 354.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410, z 2008 r. Nr 209, poz. 1315 i 1317, z 2009 r. Nr 69, poz. 589 i Nr 143, poz. 1164 oraz z 2010 r. Nr 109, po. 709.

normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95 i Nr ..., poz. ...).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ratyfikowana umowa międzynarodowa wraz z dotyczącymi jej oświadczeniami rządowymi oraz umowa międzynarodowa, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1 oraz pkt 2 i 3, o ile stanowi umowę wykonawczą w stosunku do ratyfikowanej umowy międzynarodowej lub zmienia ratyfikowaną umowę międzynarodową, jest ogłaszana niezwłocznie wraz z dotyczącymi jej oświadczeniami rządowymi, a w przypadku konieczności dokonania tłumaczenia - również z tekstem tego tłumaczenia na język polski, w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „Dziennikiem Ustaw”.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Umowa międzynarodowa inna niż wymieniona w ust. 1 jest ogłaszana niezwłocznie wraz z dotyczącymi jej oświadczeniami rządowymi, a w przypadku konieczności dokonania tłumaczenia - również z tekstem tego tłumaczenia na język polski w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zwanym dalej „Monitorem Polskim”. Ogłoszenie zarządza Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra kierującego działem administracji rządowej właściwego do spraw, których dotyczy ta umowa.”;
- 2) po art. 18 dodaje się art. 18a i 18b w brzmieniu:

„Art. 18a. Umowa międzynarodowa wraz z dotyczącymi jej oświadczeniami rządowymi, a w przypadku konieczności dokonania tłumaczenia - również z tekstem tego tłumaczenia na język polski, jest ogłaszana w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), z tym że podstawą do ogłoszenia jest oryginał dokumentu w postaci papierowej.

Art. 18b. Błędy w umowie międzynarodowej polegające na niezgodności między wersjami językowymi, w których umowę sporządzono, błędy w tłumaczeniu umowy międzynarodowej na język polski polegające na niezgodności tłumaczenia z umową międzynarodową w języku obcym, w którym umowę sporządzono, oraz błędy w oświadczeniu rządowym dotyczącym tej umowy prostuje, w formie obwieszczenia, minister, który występował z wnioskiem o ogłoszenie tej umowy w dzienniku urzędowym.”.

Art. 5. Teksty jednolite aktów normatywnych obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy i nienowelizowanych po dniu jej wejścia w życie mogą być ogłaszane na dotychczasowych zasadach.

Art. 6. 1. W okresie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 3 niniejszej ustawy akty normatywne i inne akty prawne mogą być kierowane do ogłoszenia w dziennikach urzędowych na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. W okresie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 3 niniejszej ustawy akty prawa miejscowego stanowione przez powiat i gminę mogą być kierowane do ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 2 i 5 oraz art. 4, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 3, art. 6 i 7, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej regulacji jest wdrożenie kolejnego etapu informatyzacji procesu ogłaszania aktów prawnych, pozwalającego na znaczne ułatwienie i uproszczenie dostępu do ogłaszanych w dziennikach urzędowych aktów prawnych. Ułatwienie takie pozwala na realizację konstytucyjnej zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającej z zasady demokratycznego państwa prawnego, określonej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Realizacja tego etapu sprawi, że Polska dołączy do grupy państw członkowskich Unii Europejskiej, które są najbardziej zaawansowane w procesie elektronizacji dostępu do prawa – Austrii, Belgii, Danii, Hiszpanii, Portugalii i Węgier. Tam oficjalnej wersji papierowej dzienników urzędowych już się nie publikuje, jedynie w Austrii i Belgii na zamówienie udostępnia się kopie papierowe (wydruki) dzienników elektronicznych. Inne państwa członkowskie Unii Europejskiej prowadzą prace – w różnym stopniu zaawansowane – nad wprowadzeniem wyłącznie elektronicznej wersji dzienników urzędowych. Szczegółowe dane podaje poniższa tabela:

Dzienniki urzędowe: typy, środki przekazu i sposoby finansowania

	UE	ANGLIA	AUSTRIA	BELGIA	BULGARIA	CYPR	CZECHY	DANIA	ESTONIA	FINLANDIA	FRANCJA	GRECJA	HISZPANIA	HOLANDIA	IRLANDIA	LITWA	LUKSEMBURG	LOTWA	MALTA	NIEMCY	POLSKA	PORTUGALIA	RUMUNIA	SŁOWACJA	SŁOWENIA	SZWECJA	WĘGRY	WŁOCHY	ISLANDIA	LIECHTENSTEIN	NORWEGIA	SZWAJCARIA																														
Typ dziennika																																																														
Jeden dziennik urzędowy	*			*	*	*					*	*	*			*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*																													
Oddzielne dzienniki urzędowe			*				*	*	*	*				*						*	*		*	*	*	*			*	*	*	*	*																													
Zbiór aktów prawnych		*													*					*	*									*	*	*	*																													
Wersja online																																																														
Dostępna	*	*	*	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	1	*	*	*	*	*	*	*	*	*																												
Prawnie wiążąca		2	*	*				*	2	5	2	3	*	4		2					*	*	*		*	2	*	*	2	*	3	*	3	*																												
Wersja papierowa																																																														
Dostępna	6	*	7	7	*	*	*		8	*	6	*		9	*	*	6	*	*	6	*	6	8	*	*	*	*	7	*	*	*	*	*	*																												
CD/DVD																																																														
Dostępne	*	*	*		5					*	*	*		*	*	*	*	10	*		10	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*																											
Sposób finansowania																																																														
Budżet państwa	*		*	*	*	*	*	*	*	*			4	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*																											
Sprzedaż i inne wpływy	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*																										

* Format bazy danych; dostępny serwis prowadzony przez sektor prywatny.

2 Oficjalnie równorzędna z wersją papierową.

3 Autentyczna technicznie, ale nieoficjalna.

4 Od 1.07.2009.

5 W przygotowaniu.

Źródło: Access to legislation in Europe, stan na 1 VII 2009 r.

6 Niektóre części nie są już publikowane na papierze.

7 Nieoficjalne kopie papierowe publikowane na żądanie.

8 Wydanie papierowe ograniczone do subskrypcji przez obywateli.

9 Papier będzie zarzucony od 1.07.2009.

10 Tylko część.

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95) dzienniki urzędowe, takie jak: Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", dzienniki urzędowe ministrów kierujących działami administracji rządowej, dzienniki urzędowe urzędów centralnych oraz wojewódzkie dzienniki urzędowe wydawane są zarówno w wersji papierowej, jak i elektronicznej. Również kierowanie aktów do ogłoszenia odbywa się zarówno w wersji papierowej (oryginał wraz z trzema kopiami), jak i w formie dokumentu elektronicznego. Z uwagi na fakt, że ogłaszanie aktów prawnych w formie dokumentu elektronicznego usprawnia proces publikacji, a postać elektroniczna dzienników urzędowych zapewnia powszechny, nieskomplikowany dostęp do nich (szerszy niż sprzedaż dzienników urzędowych w ściśle określonych punktach), uzasadnione staje się ustanowienie reguły wydawania dzienników urzędowych wyłącznie w postaci elektronicznej.

Powyższe zasady nie będą odnosiły się jedynie do Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski B” oraz wyodrębnionych edycji dzienników urzędowych Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu lub Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, z aktami prawnymi zawierającymi informacje niejawne.

Przedkładany projekt zakłada, że akty normatywne i inne akty prawne podlegające ogłoszeniu będą ogłaszane w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.). Organ wydający zostanie zobowiązany do prowadzenia odrębnej strony internetowej dla każdego dziennika urzędowego. Istota projektowanej regulacji sprowadza się zatem do wyraźnego wyodrębnienia dziennika urzędowego od innych informacji zawartych na stronach internetowych organów wydających dzienniki urzędowe. Nałożenie na organy wydające dzienniki urzędowe obowiązku prowadzenia odrębnej strony internetowej wynika z konieczności zapewnienia tym dziennikom odpowiedniej szaty graficznej oraz wymagań technicznych. Tym samym, można uznać, że zaprezentowane rozwiązanie będzie sprzyjało zwiększeniu czytelności i przejrzystości procesu ogłaszania i udostępniania aktów prawnych. Niezależnie od powyższego przewiduje się zamieszczenie na stronie podmiotowej BIP danego organu linku do strony z dziennikami urzędowymi. Powyższe uzasadnione jest

faktem, że obywatele przyzwyczaili się do funkcjonowania stron BIP w systemie prawa i właśnie od tych stron zaczynają swoje poszukiwania dotyczące aktów prawnych. Jednakże wprowadzenie powyższego mechanizmu nie wymaga zmian legislacyjnych na poziomie ustawowym, dlatego kwestia ta nie została objęta materia przedkładanej nowelizacji.

Dzienniki urzędowe będą wydawane z zachowaniem pozycji w danym roku kalendarzowym. Proponuje się likwidację podziału dziennika urzędowego na numery i strony, a tym samym istotne staje się określenie nie tyle dnia wydania, ile dnia ogłoszenia aktu, którym będzie dzień ogłoszenia aktu na stronie internetowej organu wydającego dziennik urzędowy. Ogłaszanie aktów prawnych w dziennikach elektronicznych różni się od procesu wydawania dziennika urzędowego w postaci papierowej. W dotychczasowej praktyce istniała konieczność przygotowania całego numeru dziennika urzędowego, w szczególności zebrania pewnej liczby aktów prawnych. Dzięki wprowadzeniu postaci elektronicznej dzienników urzędowych powstanie możliwość skrócenia czasu potrzebnego do ogłoszenia aktu prawnego, co zapewni obywatelom łatwiejszy dostęp do aktów prawnych. Ponadto będą one ogłaszane na bieżąco, co pozwoli na faktyczną realizację zasady wyrażonej w art. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, zgodnie z którą akty normatywne ogłasza się niezwłocznie. Ogłaszanie aktów prawnych pod kolejnymi pozycjami, bez konieczności grupowania w kolejne numery dziennika urzędowego, zlikwiduje również problem wydawania w jednym dniu kilku numerów dziennika urzędowego. Reasumując, rezygnacja z numerów dzienników urzędowych pozwoli na usprawnienie procesu ogłaszania aktów, a tym samym ułatwi obywatelom szybszy dostęp do prawa, nie obniżając jednocześnie jakości stanowionego prawa.

Do ogłoszenia kierowane będą jedynie akty w formie dokumentu elektronicznego, opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu organu wydającego dziennik urzędowy, bez konieczności dołączania, jak obecnie, oryginału podpisanego przez organ wraz z trzema kopiami. Odmienne zasady dotyczyć będą:

- 1) aktów kierowanych do Monitora Polskiego B, który jak obecnie wydawany będzie w postaci papierowej, więc przy kierowaniu aktów prawnych nie będzie wymagana forma dokumentu elektronicznego;

- 2) orzeczeń sądów i trybunałów, uchwał i obwieszczeń Państwowej Komisji Wyborczej oraz protokołów terytorialnych komisji do spraw referendum oraz aktów prawnych dotyczących ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborów do Sejmu i Senatu, wyborów do Parlamentu Europejskiego oraz ważności referendum ogólnokrajowego, w tym referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji – gdzie podstawę do ogłoszenia stanowił będzie odpis orzeczenia w formie dokumentu elektronicznego, zawierający w swojej treści poświadczenie zgodności z oryginałem oraz opatrzony będzie bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

Organ wydający dziennik urzędowy będzie obowiązany przechowywać akty normatywne i inne akty prawne ogłoszone w tym dzienniku w formie dokumentów elektronicznych, z tym że organ wydający Dziennik Ustaw i Monitor Polski będzie przechowywał po jednym egzemplarzu każdego z tych dzienników również w formie ich wydruków, poświadczonych za zgodność z oryginałem przez ten organ. Organ wydający Dziennik Ustaw i Monitor Polski przekaze po jednym egzemplarzu każdego z tych dzienników w formie wydruków Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Bibliotece Narodowej w celu ich przechowywania. Wydruki te będą przechowywane wiecznie. Takie rozwiązanie pozwoli na kontrolę autentyczności i integralności aktów prawnych ogłaszanych w formie elektronicznej.

Projektowana ustawa przewiduje również sytuację, w której brak jest możliwości ogłoszenia aktu w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim lub w dziennikach urzędowych ministrów kierujących działami administracji rządowej oraz kierowników urzędów centralnych w postaci elektronicznej z przyczyny spowodowanej nadzwyczajnymi okolicznościami. W takim przypadku organ może wydać dziennik urzędowy w postaci papierowej, stosując odpowiednio przepisy dotyczące wydawania dzienników urzędowych w postaci elektronicznej, z tym że tak powinien ustalić warunki wydawania i rozpowszechniania dziennika, by mógł on być powszechnie i nieodpłatnie dostępny. Po ustąpieniu nadzwyczajnych okoliczności organ powinien udostępnić taki akt również w postaci elektronicznej.

Projektowana ustawa wprowadza również jako zasadę, iż jedynie w postaci elektronicznej prowadzone będą zbiory dzienników urzędowych. Terenowe organy administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego udostępnią, w siedzibach

i w godzinach pracy urzędów obsługujących te organy, Dziennik Ustaw i Monitor Polski nieodpłatne do wglądu lub do pobrania w formie dokumentu elektronicznego. W analogiczny sposób udostępniane będą zbiory dzienników urzędowych oraz zbiory aktów prawa miejscowego stanowiącego przez powiat lub gminę. Natomiast odpłatne będzie wydawanie wydruków tych aktów prawnych. Jednocześnie projektowana regulacja przewiduje prowadzenie skorowidza tylko w przypadku Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego, który udostępniany będzie na powyższych zasadach.

W projekcie wprowadzono również zasadę, zgodnie z którą teksty jednolite aktów normatywnych będą ogłaszane nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy, o ile taki akt był nowelizowany w tym czasie. Częstsze niż dotychczas ogłaszanie tekstów jednolitych aktów pozwoli na łatwiejszy dostęp obywateli do ich pełnych tekstów mających walor autentyczności - w przeciwieństwie do tekstów ujednoliconych. Zatem wprowadzenie elektronicznych dzienników urzędowych w żadnym wypadku nie pociągnie za sobą rezygnacji z ogłaszania tekstów jednolitych aktów normatywnych. Tekst jednolity charakteryzuje się tym, że został on ogłoszony przez upoważniony do tego organ i uwzględnia wszystkie zmiany o charakterze redakcyjnym, jakie w nim zaszły od momentu ogłoszenia (nie wyraża on samoistnych norm). Zatem tekst jednolity cieszy się domniemaniem prawidłowości i stanowi wyłączny punkt odniesienia dla stosowania aktu. Powyższe oznacza, iż w stosunku do tekstu ujednoliconego takie domniemanie nie występuje. Kształt, w jakim ogłoszono tekst jednolity, nadał mu prawodawca i to prawodawca ponosi odpowiedzialność za ewentualne błędy w tym tekście. Natomiast za błędy w tekście ujednoliconym prawodawca odpowiedzialności nie ponosi. W konsekwencji znaczna różnica pomiędzy tekstem jednolitym a ujednoliconym nie pozostaje bez znaczenia dla sytuacji prawnej obywateli. Równocześnie podkreślenia wymaga, że akty wykonawcze, wobec których w projekcie ustawy również przewidziano obowiązek sporządzania tekstów jednolitych, należą także do aktów prawa powszechnie obowiązującego, dlatego sporządzanie ich tekstów jednolitych jest w pełni uzasadnione. W przedkładanej nowelizacji ustawy wprowadzono również obowiązek opracowywania tekstów jednolitych wobec wszystkich aktów normatywnych ogłaszanych w dziennikach urzędowych. Prezentowane rozwiązanie zostało podyktowane faktem wprowadzenia jednakowych zasad w stosunku do wszystkich rodzajów aktów ogłaszanych w dziennikach urzędowych oraz faktem, iż z aktów prawa wewnętrznego korzystają również inne podmioty niż tylko te, które

są bezpośrednio podległe jednostce wydającej dany akt, np. regulamin prac Rady Ministrów, regulamin Sejmu i Senatu. Tym samym pośrednim skutkiem sporządzania tekstu jednolitego może być również taka sytuacja, w której zakres projektowanych nowelizacji będzie bardziej kompleksowy i będzie lepiej odzwierciedlał rzeczywistą potrzebę wprowadzenia zmian. W rezultacie doprowadzi to do mniejszej liczby nowelizacji, a tym samym pozytywnie wpłynie na większą spójność i przejrzystość przepisów. W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że istniejące programy komputerowe zajmujące się sporządzaniem tekstu ujednoliconego nie są powszechnie dostępne dla obywateli, co potwierdza tylko zasadność projektowanych zmian w zakresie tekstów jednolitych. Ponadto użycie sformułowania „nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy” oznacza obowiązek sporządzenia tekstu jednolitego w terminie 12 miesięcy od dnia dokonania nowelizacji, a nie obowiązek opracowania tekstu jednolitego w ciągu roku kalendarzowego, w którym dokonano nowelizacji. Jednocześnie podkreślić należy, że projektowana regulacja daje możliwość określenia innego terminu opracowania tekstu jednolitego, np. w przypadku projektu ustawy, który w swojej treści zmienia wprawdzie wiele innych ustaw, ale zakres tych zmian jest niewielki. Natomiast proponowane rozwiązanie w zakresie częstotliwości sporządzania tekstów jednolitych nie powinno nadmiernie obciążać podmiotów, do których skierowany jest obowiązek sporządzania tekstów jednolitych, ze względu na przyjęcie jako podstawy postaci elektronicznej w sporządzaniu aktów kierowanych do ogłoszenia.

Projektowane przepisy wprowadzają również zasadę, zgodnie z którą błędy w tekście umowy międzynarodowej, w tekście tłumaczenia umowy międzynarodowej na język polski lub w tekście oświadczenia rządowego dotyczącego tej umowy prostuje minister, który występował z wnioskiem o ogłoszenie tej umowy w dzienniku urzędowym. Powyższe rozwiązanie stanowi wyjście naprzeciw dotychczasowym problemom interpretacyjnym związanym z wątpliwościami w zakresie prostowania błędów w tekstach umów międzynarodowych.

W projekcie przewidziano również rozdzielenie dotychczasowych kompetencji podmiotów, przy pomocy których Prezes Rady Ministrów wydaje dzienniki urzędowe w ten sposób, iż Rządowe Centrum Legislacji jest odpowiedzialne za wydawanie tych dzienników urzędowych, które są wydawane w postaci elektronicznej (Dziennik Ustaw, Monitor Polski), natomiast w gestii Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pozostaje wydawanie Monitora Polskiego B, który jak dotychczas wydawany będzie w postaci papierowej.

W związku ze zmianą sposobu wydawania dzienników urzędowych nie zachodzi potrzeba określania strony graficznej tych dzienników, poza Monitorem Polskim B. Z tych względów projekt przewiduje jedynie ochronę oraz określenie wzoru graficznego winiety dziennika urzędowego, obejmującej w szczególności nazwę dziennika urzędowego, wizerunek orła w koronie oraz miejsce i dzień ogłoszenia aktu prawnego.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy, dostosowujący do wprowadzanej zasady ustanowienia dzienników urzędowych jedynie w postaci elektronicznej.

Zmiana ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.) została wprowadzona w celu zachowania spójności między rozwiązaniami przewidzianymi w projektowanej ustawie, a ustawą o Radzie Ministrów, w zakresie precyzyjnego określenia, podmiotów za pomocą których Prezes Rady Ministrów wydaje określone dzienniki urzędowe.

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.) mają również charakter porządkowy, gdyż dostosowują przepisy dotyczące wydawania Dziennika Urzędowego Narodowego Banku Polskiego do wymogów stawianych innym dziennikom urzędowym wydawanym w postaci elektronicznej.

W odniesieniu do umów międzynarodowych, których zasady ogłaszania określa ustawa z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), proponowana nowelizacja tej ustawy pozostawia kierowanie umów międzynarodowych wraz z oświadczeniami rządowymi do ogłoszenia na dotychczasowych zasadach. Rozwiązanie takie wynika z faktu, iż w stosunkach międzynarodowych sporządzenie umowy w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym byłoby niezmiernie trudne do uzyskania. Stąd też do umów międzynarodowych stosuje się przepisy ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych jedynie w zakresie ich ogłoszenia w formie dokumentu elektronicznego w dzienniku urzędowym w wersji elektronicznej. Ponadto projektowana regulacja wprowadza zasadę, zgodnie z którą umowa międzynarodowa wraz z dotyczącymi jej oświadczeniami rządowymi, a w przypadku dokonania tłumaczenia – również z tekstem tego tłumaczenia na język polski, jest ogłaszana w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania

publiczne, z tym że podstawą do ogłoszenia jest oryginał dokumentu w postaci papierowej. Z kolei błędy w umowie międzynarodowej polegające na niezgodności między wersjami językowymi, w których umowę sporządzono, błędy w tłumaczeniu umowy międzynarodowej na język polski polegające na niezgodności tłumaczenia z umową międzynarodową w języku obcym, w którym umowę sporządzono, oraz błędy w oświadczeniu rządowym dotyczącym tej umowy prostuje minister, który występował z wnioskiem o ogłoszenie tej umowy w dzienniku urzędowym. Możliwość prostowania błędów w tekstach oryginalnych umów międzynarodowych przewiduje art. 79 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 roku. Projektowane rozwiązanie stanowi precyzyjne określenie zasad w zakresie ogłaszania umów międzynarodowych i prostowania ewentualnych błędów i jest koherentne z przyjętymi rozwiązaniami dotyczącymi projektowanej ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

Z uwagi na zmiany w zasadach ogłaszania tekstów jednolitych proponuje się umożliwienie ogłaszania tekstów jednolitych aktów normatywnych obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy i nienowelizowanych po dniu jej wejścia w życie na dotychczasowych zasadach, tzn. wówczas, gdy liczba zmian w takim akcie jest znaczna lub gdy akt ten był wielokrotnie nowelizowany i posługiwanie się jego tekstem może być istotnie utrudnione. Wprowadzenie zasady, iż ogłoszenie tekstu jednolitego aktu uzależnione byłoby od jego kolejnej nowelizacji, pozbawiłoby możliwości ogłoszenia tekstów jednolitych tych aktów, które w dniu wejścia w życie nie spełniają przesłanki określonej w art. 16 projektowanej ustawy. Zatem brak byłoby podstawy do ogłoszenia tekstu jednolitego takiego aktu. Aby umożliwić realizację zasady przejrzystości systemu prawa należy pozostawić możliwość ogłaszania tekstów jednolitych również takich aktów. W przypadku jednak aktów, które po dniu wejścia w życie projektowanej nowelizacji będą zmieniane, zastosowanie będą miały nowe zasady określone w art. 16 ustawy w jej nowym brzmieniu.

Projektowana ustawa przewiduje też przepisy dostosowujące do nowych zasad dotyczących kierowania do ogłaszania aktów prawnych. W okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 3 projektowanej ustawy akty normatywne i inne akty prawne mogą być kierowane do ogłoszenia w dziennikach urzędowych na podstawie dotychczasowych przepisów. Taki termin dotyczy również możliwości kierowania do ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym aktów prawa miejscowego stanowionego przez organy samorządu województwa. W odniesieniu do aktów prawa miejscowego stanowionych przez

powiat i gminę na stosowanie dotychczasowych przepisów przewiduje się termin 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 3 projektowanej ustawy.

Projekt ustawy przewiduje również, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 5 dotychczasowej ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych zachowają moc do dnia 31 grudnia 2011 r. Powyższa regulacja została wprowadzona w celu zapewnienia odpowiednich warunków technicznych przy kierowaniu aktów do ogłoszenia.

Proponuje się, by ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. Jest to w ocenie projektodawców wystarczająco długi okres dla organów wydających dzienniki urzędowe do ostatecznego zakończenia wydawania ich w postaci papierowej. Obowiązek wydawania dzienników urzędowych w postaci elektronicznej ciąży na organach już w obecnym stanie prawnym, więc w tym zakresie ustawa nie wprowadza nowych rozwiązań. W odniesieniu do kierowania aktów do ogłoszenia projektodawcy proponują, by nowe zasady, polegające w szczególności na rezygnacji z postaci papierowej oryginału, zostały wprowadzone pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia. Rezygnacja z papierowej postaci dokumentów przedstawianych do ogłoszenia nie wymaga długiego *vacatio legis*, jednakże by nie stać w sprzeczności z zasadą demokratycznego państwa prawnego, przewiduje się przepis przejściowy, pozwalający organom na kierowanie aktów do ogłoszenia na dotychczasowych zasadach przez okres odpowiednio 3 albo 6 miesięcy. Jednocześnie zachowuje się w mocy akt wykonawczy regulujący wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać dokumenty elektroniczne kierowane do ogłoszenia, zawierające akty normatywne lub inne akty prawne, w tym orzeczenia. Przepisy te zostają utrzymane w mocy do dnia 31 grudnia 2011 r., zaś z dniem 1 stycznia 2012 r. wejdzie w życie przepis art. 28c ustawy upoważniający Prezesa Rady Ministrów do określenia tych wymagań (obecnie upoważniony jest minister właściwy do spraw informatyzacji).

Ponadto proponuje się, aby w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy weszły w życie przepisy dotyczące umów międzynarodowych, w tym zmiany dotyczące prostowania błędów w tekście umowy międzynarodowej, w tekście jej tłumaczenia na język polski i w tekście oświadczenia rządowego jej dotyczącego, ze względu na fakt, iż zaproponowane w tej ustawie zmiany nie wymagają długiego *vacatio legis*. Analogiczne rozwiązanie zostało zaproponowane również w odniesieniu do ogłaszania w Dzienniku Ustaw aktów prawnych dotyczących

ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborów do Sejmu i Senatu, wyborów do Parlamentu Europejskiego oraz ważności referendum ogólnokrajowego, w tym referendum zatwierdzającego zmianę Konstytucji.

Przedmiot projektu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Projekt nie podlega również notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt został zamieszczony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. **o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa** (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337). Nie zgłoszono uwag w trybie przewidzianym ww. ustawą.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Celem wprowadzenia nowelizacji jest dalsza informatyzacja procesu ogłaszania aktów prawnych i usprawnienie dostępu obywateli do aktów normatywnych i innych aktów prawnych ogłaszanych w dziennikach urzędowych. Budowa społeczeństwa informacyjnego jest procesem nie tyle trudnym, co czasochłonnym. Niemniej jednak z najnowszych danych przedstawionych przez Departament Społeczeństwa Informacyjnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wynika, że coraz większy odsetek gospodarstw domowych korzysta z Internetu i liczba ta stale rośnie, chociaż w porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej wskaźnik ten jest nadal niski. Konsekwencją powyższego są większe oczekiwania społeczeństwa wobec administracji rządowej i samorządowej w zakresie dostępności do jej usług on-line. Niewątpliwie wyjściem naprzeciw społeczeństwu jest również zwiększenie dostępności obywateli do aktów prawa powszechnie obowiązującego.

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa ma wpływ zarówno na organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego wydające dzienniki urzędowe, jak i na obywateli chcących uzyskać dostęp do aktów normatywnych i innych aktów prawnych ogłaszanych w dziennikach urzędowych.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym z Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI), Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji (PIIT), Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT), Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych *Lewiatan*, Stowarzyszeniem Instytut Informatyki Śledczej, Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska.

Uwagi zgłosiło jedynie Stowarzyszenie Instytut Informatyki Śledczej, jednakże wyjaśnienia projektodawców zostały przez ten podmiot przyjęte.

Projekt ustawy został również przekazany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. W dniu 30 czerwca 2010 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego pozytywnie zaopiniowała niniejszy projekt.

Projekt został również zaopiniowany przez Radę Legislacyjną, która rekomendowała projekt do dalszych prac legislacyjnych.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez Szefa Kancelarii Prezydenta, Szefa Kancelarii Sejmu RP, Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Biura Trybunału Konstytucyjnego, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Generalnego Inspektora Danych Osobowych, Sekretarza Państwowej Komisji Wyborczej oraz Kierownika Krajowego Biura Wyborczego.

Uwagi do projektu zgłosili Szef Kancelarii Sejmu, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, oraz Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego:

- 1) uwzględnione zostały uwagi dotyczące zastąpienia wyrazów „forma elektroniczna” i „forma papierowa” wyrazami „postać elektroniczna” i „postać papierowa”. Projektowana ustawa dostosowana została do najnowszych rozwiązań prawnych regulujących problematykę podpisu elektronicznego zawartych w projekcie ustawy o podpisach elektronicznych, który w dniu 27 kwietnia 2010 r. został przyjęty przez Radę Ministrów, a także uzupełniona zostanie w zakresie wskazania konkretnych przepisów materialnych odnoszących się do zasad wydawania Monitora Polskiego B. Jednocześnie zaznaczenia wymaga, iż uzasadnienie do projektu ustawy zostało uzupełnione, w szczególności w części dotyczącej oceny skutków regulacji (OSR);
- 2) nieuwzględniona została uwaga w zakresie terminu wejścia w życie projektowanych regulacji, ponieważ kwestia ta była szczegółowo omówiona i uzgodniona podczas spotkania, które odbyło się w dniu 17 marca 2010 r., w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, któremu przewodniczył Pan Jerzy Miller – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, na które zaproszeni zostali również przedstawiciele ww. podmiotów;
- 3) nieuwzględniona została uwaga dotycząca ustalenia ceny przez kierownika urzędu za wydawanie arkusza wydruku aktu normatywnego. Powyższe nie znajduje uzasadnienia po pierwsze ze względu na fakt, iż sztywne ustalenie ceny wydruku na poziomie ogólnokrajowym mogłoby skutkować, ze względu na tempo zmian o charakterze ekonomicznym, częstymi nowelizacjami w zakresie ustalania cen wydruku. Po drugie przepis art. 28a ustawy wprowadza dodatkową przesłankę, zabezpieczającą przed dowolnymi rozwiązaniami dotyczącymi ustalania cen za wydawanie wydruku aktu, w postaci sformułowania, że cena ta ma pokrywać wyłącznie koszty tych wydruków, i może ona się nieznacznie różnić w zależności od charakteru urzędu;

- 4) nieuwzględniona została uwaga dotycząca wskazania „nadzwyczajnych okoliczności” uniemożliwiających ogłoszenie aktu w postaci elektronicznej, bowiem są to sytuacje czy okoliczności nieprzewidywalne, których wspólną cechą jest brak możliwości ich konkretnego określenia. W związku z powyższym za niecelowe należy uznać także wskazanie chociażby przykładowego katalogu określającego nadzwyczajne okoliczności. Jednocześnie zauważyć należy, iż w systemie prawa funkcjonują już określenia nadzwyczajnych zdarzeń czy okoliczności. W tym miejscu podkreślenia wymaga, że w przypadku braku możliwości wydawania dziennika urzędowego w postaci elektronicznej organ wydający dziennik ogłasza go w postaci papierowej, stosując odpowiednio przepisy dotyczące wydawania dzienników urzędowych w postaci elektronicznej, z tym że tak powinien ustalić warunki wydawania i rozpowszechniania dziennika, by mógł on być powszechnie i nieodpłatnie dostępny. Po ustąpieniu nadzwyczajnych okoliczności organ powinien udostępnić te akty również w formie elektronicznej;
- 5) ponownej analizie została poddana również uwaga dotycząca ponownego rozważenia „za” i „przeciw” w zakresie wprowadzenia projektowanych rozwiązań, w szczególności w kontekście ewentualnego ograniczenia obywateli do aktów prawnych o charakterze powszechnie obowiązującym. W ocenie projektodawcy przedkładana regulacja nie ogranicza w żaden sposób tego dostępu. Nowelizacja ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych ma na celu znaczne uproszczenie w zakresie dostępu obywateli do ogłoszonych w dziennikach urzędowych aktów prawnych. Projekt ustawy stanowi, że dzienniki urzędowe wydawane będą w postaci elektronicznej, a organ wydający dziennik będzie zobowiązany do prowadzenia odrębnej strony internetowej w celu wyraźnego wyodrębnienia dziennika urzędowego od innych informacji zawartych na stronie. Jednocześnie zaznaczenia wymaga, iż nadal będzie istniał obowiązek bezpłatnego udostępniania Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego przez terenowe organy administracji rządowej oraz przez organy samorządu terytorialnego. Jedyne co ulegnie zmianie, to forma tego udostępniania. W tym miejscu należy podkreślić, iż projektowana nowelizacja przewiduje możliwość robienia wydruków dotyczących konkretnych aktów normatywnych zamieszczonych w dziennikach urzędowych. Wobec powyższego nie zachodzi żadne niebezpieczeństwo, że obywatele, zwłaszcza starsi, będą mieli utrudniony dostęp do dzienników urzędowych. Jednocześnie podkreślenia

wymaga, że dotychczasowa forma udostępniania dzienników urzędowych nie jest mniej skomplikowana, bowiem wiedza obywateli w zakresie możliwości prenumerowania dzienników albo ich zakupu w ściśle określonych punktach sprzedaży, po tylu latach stosowania tej metody jest nadal niewielka. Natomiast dostępność dzienników urzędowych w postaci elektronicznej może sprawić, że obywatel szybciej sięgnie do dziennika udostępnionego w Internecie niż osobiście uda się do któregoś z punktów sprzedaży. W tym miejscu podkreślenia wymaga, że intencją projektodawcy nie jest wykluczenie pewnej kategorii osób – nie posiadających dostępu do Internetu, lecz zwiększenie dostępności w stosunku do osób, które go posiadają. Odnosząc się natomiast do kwestii posiadania dzienników urzędowych, w szczególności Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego, przez instytucje publiczne, w tym sądy, należy zauważyć, iż przepisy projektu w jasny sposób stanowią, że dzienniki urzędowe dostępne będą na specjalnie przeznaczonej do tego stronie internetowej podmiotu zobowiązanego do jego wydania. Dziennik Ustaw i Monitor Polski wydaje Prezes Rady Ministrów przy pomocy Rządowego Centrum Legislacji. Zatem odszukanie konkretnego dziennika urzędowego przez pracowników poszczególnych instytucji nie powinno stanowić problemu, zwłaszcza że Dziennik Ustaw oraz Monitor Polski w obecnie obowiązującym stanie prawnym również dostępne są na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji. W tym miejscu podkreślenia wymaga, że jeżeli dana instytucja dla własnych potrzeb będzie chciała posiadać wydruki wszystkich aktów normatywnych zamieszczanych czy to w Dzienniku Ustaw, czy w Monitorze Polskim to projektowana regulacja nie wprowadza żadnych ograniczeń w tym zakresie;

- 6) nieuwzględniona została również uwaga w zakresie rezygnacji z przepisów dotyczących opracowywania tekstów jednolitych nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy, ze względu na fakt, iż użycie sformułowania „nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy” oznacza obowiązek sporządzenia tekstu jednolitego w terminie 12 miesięcy od dnia dokonania nowelizacji, a nie obowiązek opracowania tekstu jednolitego w ciągu roku kalendarzowego, w którym dokonano nowelizacji. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że w projektowana regulacja daje możliwość określenia innego terminu opracowania tekstu jednolitego, np. w przypadku projektu ustawy, który w swojej treści zmienia wprowadzie wiele innych ustaw, ale zakres tych zmian jest niewielki. Za niezasadny należy uznać również argument, że zbyt częste sporządzanie tekstów jednolitych wpłynie negatywnie na czytelność aktów normatywnych. W tym miejscu zaznaczenia

wymaga, że istniejące programy komputerowe zajmujące się sporządzaniem tekstu ujednoliconego nie są powszechnie dostępne dla obywateli, dlatego można przypuszczać, że sporządzanie tekstów jednolitych pozytywnie wpłynie na jasność przepisów i większą świadomość prawną obywateli;

- 7) nieuwzględniona została także uwaga, nieprzedstawienia założeń projektów podstawowych aktów wykonawczych oraz projektów aktów wykonawczych do projektu ustawy. Zgodnie z art. 34 ust. 2 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej wnioskodawca do projektu ustawy dołącza uzasadnienie, w którym powinny być przedstawione m.in. założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych. Jednakże podkreślenia wymaga, że przedkładany projekt ustawy został przesłany do Kancelarii Sejmu w celu zasięgnięcia opinii, a nie w celu rozpoczęcia postępowania ustawodawczego stanowiącego dalszą część procedury legislacyjnej. Tym samym wymóg wynikający z Regulaminu Sejmu nie został spełniony, bowiem projekt ustawy znajduje się jeszcze na innym etapie prac legislacyjnych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Obecnie obowiązujące przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych przewidują obowiązek kierowania do ogłaszania aktów normatywnych w dziennikach urzędowych oraz prowadzenia dzienników urzędowych zarówno w postaci papierowej, jak i elektronicznej. Likwidacja powyższego dualizmu i przejście tylko na wersję elektroniczną, powinny przyczynić się do zmniejszenia kosztów po stronie podmiotów na których ciąży obowiązek wydawania dzienników urzędowych. Powyższe oznacza również, że projektowane rozwiązanie nie będzie stanowiło zupełnego novum w zakresie sposobu prowadzenia (zabezpieczenia) tych dzienników. Wobec powyższego przyjąć należy, że niektóre obecne narzędzia stosowane w procesie udostępniania dzienników w sieci Internet będzie można również wykorzystać po wejściu w życie projektowanych rozwiązań. Wydaje się również, iż rezygnacja z prenumeraty, w szczególności z Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego, również przyczyni się do obniżenia kosztów.

Jednocześnie zauważyć należy, że koszty wydawania wersji papierowej i jednocześnie prowadzenia postaci elektronicznej dzienników urzędowych kształtowały się różnie,

w zależności od organu wydającego dziennik urzędowy. W niektórych przypadkach organy wydające dziennik urzędowy nie przewidują wzrostu kosztów związanych z wydawaniem tych dzienników wyłącznie w postaci elektronicznej. W szczególności dane takie przedstawiły, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Urząd Zamówień Publicznych. Również w przypadku Rządowego Centrum Legislacji wprowadzane regulacje nie spowodują w 2011 roku wzrostu wydatków budżetowych. Rządowe Centrum Legislacji pokrywa koszty funkcjonowania dzienników elektronicznych w ramach posiadanego budżetu, prace przygotowawcze w roku 2011 również zostaną pokryte ze środków zaplanowanych w ustawie budżetowej. Z kolei, jak wskazuje na to zestawienie kosztów przedstawione przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej wynika, że wprowadzenie projektowanych regulacji spowoduje wzrost kosztów w zakresie zwiększenia liczby bezpiecznych podpisów elektronicznych dla pracowników ministerstwa, w wysokości 1200 zł, wzrost kosztów w zakresie uruchomienia odrębnej strony internetowej w wysokości 5000 zł, zaś utrzymanie tej strony to koszt w wysokości 6000 zł, natomiast przygotowywanie tekstów jednolitych aktów raz w roku to koszt 100 zł za każdy akt normatywny. W ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji projektowana regulacja spowoduje także dodatkowe skutki finansowe w budżecie Straży Granicznej, gdzie szacunkowy koszt wydatków na infrastrukturę informatyczną określany jest na poziomie ok. 50 tys. zł, a wydatków osobowych – ok. 200 tys. w skali roku. Ministerstwo Obrony Narodowej przedstawiło zestawienie kosztów związanych z publikacją i dystrybucją Dziennika Urzędowego Ministra Obrony Narodowej w postaci papierowej w 2008 r. – 350 559zł, a w 2009 r. – 258 158 zł, co w związku z projektowanymi rozwiązaniami zostanie uznane jako oszczędności. Ministerstwo wskazało również, iż przejście na elektroniczną wersję ogłaszania aktów normatywnych wygeneruje koszty związane z zabezpieczeniem sposobu ich archiwizacji i zabezpieczeniem przed nieuprawnionymi zmianami, oraz spowoduje konieczność zatrudnienia dwóch osób odpowiedzialnych za przygotowanie formy graficznej dziennika urzędowego, bez jednoczesnego wskazania skali tych kosztów. Pozostałe organy wydające dzienniki urzędowe wyraziły zdanie, zgodnie z którym brak jest aktualnie możliwości oszacowania kosztów związanych z wydawaniem dzienników urzędowych wyłącznie w postaci elektronicznej.

Opierając się natomiast na danych przedstawionych przez Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przyjąć należy, że koszty i przychody wydawania Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w 2009 r. kształtowały się w następujący sposób:

- 1) Dziennik Ustaw – przy nakładzie 13,2 tys. egzemplarzy każdej edycji koszty wynosiły 9.835 tys., z czego koszty osobowe 2.356 tys. zł, rzeczowe 7.479 tys. zł, natomiast przychody kształtowały się na poziomie 17.994 tys. zł.
- 2) Monitor Polski – przy nakładzie 10,6 tys. egzemplarzy każdej edycji koszty wynosiły 1.950 tys. zł, z czego koszty osobowe 462 tys. zł, rzeczowe 1.488 tys. zł, natomiast przychody kształtowały się na poziomie 4.745 tys. zł.

W odniesieniu do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie przewiduje się wzrostu wydatków z tytułu wprowadzenia nowej regulacji.

Reasumując, precyzyjne określenie wpływu projektowanych rozwiązań na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, jest trudne. Niemniej jednak wydaje się, iż na podstawie zebranych informacji i danych wprowadzana regulacja nie spowoduje zwiększenia kosztów związanych z wydawaniem dzienników urzędowych, a jedynie doprowadzić może do zmiany klasyfikowania kosztów związanych z wydawaniem dzienników urzędowych. Oszczędności związane z rezygnacją z postaci papierowej dzienników urzędowych mogą zostać przeznaczone na rozwiązania techniczne związane z ich postacią elektroniczną, przy czym obowiązek wydawania dziennika urzędowego w postaci elektronicznej już istnieje, więc wprowadzana regulacja nie spowoduje zasadniczych zmian w tym zakresie.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja będzie miała wpływ na Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w związku ze zniesieniem obecnego obowiązku wydawania w postaci papierowej Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego. Jednakże zauważenia wymaga, iż obowiązek wydawania dzienników stanowi tylko jedno z wielu zadań powierzonych Centrum Obsługi, wobec czego nie zachodzi niebezpieczeństwo likwidacji całego Centrum. W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że Centrum Obsługi w dalszym ciągu zajmowało się będzie wydawaniem i rozpowszechnianiem Monitora Polskiego B. Ponadto w celu dostosowania

organizacyjnego Centrum Obsługi do nowych regulacji w projekcie przewidziano odpowiednio długie vacatio legis.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak jest wyraźnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, choć podkreślić należy, iż ułatwienie w dostępie do dzienników urzędowych powinno mieć pozytywne znaczenie dla przedsiębiorców. Nie bez znaczenia dla przedsiębiorców będzie miał fakt wprowadzenie obowiązku sporządzania tekstów jednolitych aktów ogłaszanych w dziennikach urzędowych. Wprowadzenie tego rozwiązania znacznie ułatwi dostęp obywateli do pełnych tekstów aktów prawnych i tym samym pozytywnie wpłynie za zwiększenie świadomości prawnej wśród obywateli.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Brak wyraźnego wpływu.

7. Źródła finansowania proponowanych regulacji, w szczególności w odniesieniu do budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Ze względu na fakt, iż w obecnym stanie prawnym istnieje już obowiązek wydawania dzienników urzędowych w postaci elektronicznej, a projektowana regulacja ogranicza się głównie do zniesienia podwójnego obowiązku wydawania dzienników urzędowych zarówno w postaci elektronicznej, jak i papierowej, zauważyć należy, że źródła finansowania projektowanej regulacji w odniesieniu do budżetu państwa nie ulegną zmianie. Koszty związane z wydawaniem dzienników urzędowych za każdym razem ujmowane są w budżecie. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż projektowana regulacja wprowadza normę, zgodnie z którą wydawanie wydruków aktów normatywnych i innych aktów prawnych jest odpłatne. Kierownik urzędu, w którym są udostępnione do wglądu dzienniki urzędowe i zbiory aktów prawa miejscowego stanowiących przez powiat lub gminę, ustala cenę arkusza wydruku aktu normatywnego lub innego aktu prawnego, tak aby wydruki były powszechnie dostępne, a cena pokrywała wyłącznie koszty tych wydruków. Powyższe rozwiązanie zapewni jednostkom samorządu terytorialnego pokrycie części kosztów związanych z projektowanymi zmianami.

PRZEWODNICZĄCY RADY LEGISLACYJNEJ
PRZY PREZESIE RADY MINISTRÓW

prof. dr hab. Marek Zubik

DP-10-33(2)/10/RL
dot. RL-0303-16/10

Warszawa, dnia 22 lipca 2010 r.

Pan
Maciej Berek
Prezes Rządowego Centrum Legislacji

Szanowny Panie Prezesie!

W załączeniu uprzejmie przekazuję opinię Rady Legislacyjnej o projekcie ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Z poważaniem

Przewodniczący Rady Legislacyjnej

[Signature]
prof. dr hab. Marek Zubik

Ref J

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI	
Wpł	23. LIP. 2010
RC	DP-10-33(2)/10/RL

f. Płodkiewicz 43

RL-0303-16/10

Opinia
w sprawie niektórych problemów wynikających
z projektu ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych
i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych
ustaw

1. Projekt ustawy, opracowany przez Rządowe Centrum Legislacji, został przedstawiony Radzie Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów do zaopiniowania przez Prezesa Rządowego Centrum Legislacji, pismem z dnia 1 lipca 2010 r.

Projekt zawiera generalnie regulacje mające na celu wprowadzenie zasady elektronicznego publikowania periodyków, w których podawane są do publicznej wiadomości ze skutkiem *erga omnes*, akty normatywne oraz inne akty prawne. Do wniosku dołączono pytania szczegółowe. Wszystkie wychodzą z centralnego przedmiotu regulacji, jakim jest odejście od zasady papierowego drukowania dzienników urzędowych.

2. Zmiany cywilizacyjne, w tym przede wszystkim technologiczne, w sposób niewątpliwy wymagają nowego przemyślenia zasad funkcjonowania państwa. Przemiany te niekiedy niosą ze sobą konieczność głębokiego zredefiniowania pojęć i konstrukcji prawnych, mających niejednokrotnie wielowiekową tradycję. Obserwacja ta odnosi się również do kwestii sposobu podawania do powszechnej wiadomości aktów normatywnych oraz tych aktów prawnych, które wymagają dla nich szczególnej formy publicznego ogłoszenia.

3. Obowiązek wydawania „Dziennika Ustaw RP” oraz „Monitora Polskiego” jest wymogiem przewidzianym w Konstytucji RP (zob. art. 91 ust. 1, art. 122 ust. 2 i 5, art. 144 ust. 3 pkt 7, art. 190 ust. 3, art. 235 ust. 7 i art. 241 ust. 1). Pomijając ocenę celowości tak szerokiej regulacji konstytucyjnej w tym zakresie, niewątpliwie ogranicza ona swobodę ustawodawcy. W szczególności narzuca istnienie co najmniej dwóch, mających walor publicznoprawny, periodyków promulgacyjnych.

Zapewne ustrojodawca, w momencie przygotowania i uchwalenia Konstytucji z 1997 r., zakładał wydawanie powyższych periodyków promulgacyjnych w wersji papierowej,

ale też – co jest rozwiązaniem słusznym - nie zamknął możliwości ustawowego określenia formy wydawania tych periodyków.

Podjmując działania zmierzające do odejścia od zasady papierowej formy publikacji dzienników urzędowych, ustawodawca musi pamiętać o co najmniej dwóch czynnikach o doniosłym społecznie znaczeniu, które rzutować będą na ocenę rozwiązań szczegółowych. Po pierwsze, o oddziaływaniu siły tradycji i przyzwyczajen odbiorców dzienników urzędowych; po drugie kwestii faktycznej dostępności periodyków publikacyjnych w wersji elektronicznej dla jednostek, jako adresatów norm i czynności prawnych ogłaszanych w dziennikach urzędowych. Pierwszy aspekt ma znaczenie głównie kulturowe i cywilizacyjne. Jego rzetelna ocena wymagałaby przeprowadzenia stosownych badań socjologicznych. W uzasadnieniu projektu brak jest przedstawienia analizy ryzyka związanego z proponowaną zmianą prawotwórczą. Rada Legislacyjna nie dysponuje dostatecznymi informacjami, które mogłoby stanowić podstawę do sformułowania całościowej oceny tego typu oddziaływania projektu na system prawa i jego odbiorów. Drugi aspekt może i powinien być natomiast elementem oceny konstytucyjności proponowanych regulacji. Ocena ta musi bowiem uwzględnić zarówno skalę informatyzacji społeczeństwa oraz istnienia zastępczych form dostępu do treści elektronicznych dzienników urzędowych.

4. Rada Legislacyjna pozytywnie odnosi się do kwestii elektronicznego dostępu do dzienników urzędowych, tak długo, jak oznaczać on będzie poszerzenie dostępu, przejrzystości czy łatwości wyszukiwania zawartych w nich treści.

Przejsie na wyłącznie elektroniczny sposób ogłaszania dzienników urzędowych może stanowić podstawę do rewizji sposobu jego prezentacji. Nie powinno tu chodzić wszakże o mechaniczne uproszczenie. System elektroniczny nie powinien przekreślić w szczególności dotychczasowego dorobku związanego z wydawaniem dzienników urzędowych, a nadto powinien ułatwiać dostęp do publikowanych w nich treści, tak w kontekście szybkości dostępu do periodyku, jak i możliwości wyszukiwania w nim treści. Forma wizualna powinna zatem uwzględnić uzasadnione przyzwyczajenia odbiorców, nie powinna być przeładowana graficznie oraz łatwa do przeszukiwania informacji.

Projekt przyjmuje ogłaszanie dzienników urzędowych z zachowaniem następującego porządku – rok, pozycja i strona (art. 1 pkt 7 projektu). Projektodawca wprost odstępuje od nadawania numeru dziennika urzędowego. Nie jest do końca jasny cel tego zabiegu. Niestety uzasadnienie również go nie precyzuje.

W roku 2009 „Dziennik Ustaw” miał 226 numerów oraz 1837 pozycje. Prezentacja graficzna 226 jednostek (choć i tak jest to znaczna liczba) jest bardziej przejrzysta niż 1837. Dla użytkownika tekstu normatywnego (czy innego aktu prawnego) natomiast mniej istotna jest kwestia strony. Dodać warto, że łącznie było ich w tym okresie 18 350 (sic!). Przy aktach normatywnych nie podaje się bowiem tej kategorii systematyki periodyku. Być może przy niektórych – i to bardzo nielicznych – innych aktach prawnych strona dziennika urzędowego może odgrywać znaczenie.

W ocenie Rady Legislacyjnej uczynienie daty elektronicznego ogłoszenia pierwszym kryterium systematyki prezentowania treści dziennika urzędowego może prowadzić, wbrew generalnemu założeniu projektu, do skomplikowania możliwości odnalezienia treści interesującej adresata. Systematyka oparta o numer, jako kompletny zespół ogłoszonych dokumentów w periodyku, choć zapewne niedoskonała i mniej istotna dla elektronicznego sposobu ogłaszania treści dzienników urzędowych, miała wszakże tę zaletę, że ułatwiała systematykę periodyku.

Na tym tle warto zasygnalizować jeszcze jedną kwestię. Proponowany nowy art. 23a w przypadkach nadzwyczajnych, kiedy nie ma możliwości ogłoszenia aktu normatywnego w formie elektronicznej, przewiduje konieczność jego ogłoszenia w formie papierowej (art. 1 pkt 13 projektu). Przepis ten sugerować może dopuszczalność wydawania w wersji papierowej oddzielnie każdego aktu normatywnego. Jeżeli proponowany przepis ma m.in. odnosić się do sytuacji awarii sieci elektronicznej, to bardziej celowe wydaje się powrócić do wydawania zbioru aktów normatywnych (być może na zasadach dotychczasowych, jako kolejne numery periodyku) a nie prowadzić do wymuszonej publikacji zawsze pojedynczego aktu normatywnego.

5. Projekt zakłada prowadzenie odrębnej strony internetowej dla każdego dziennika urzędowego. Rada Legislacyjna pragnie podnieść tu trzy kwestie. Po pierwsze, zasadą powinno być ujednolicenie domen (adresów internetowych) pod jakimi publikowane będą dzienniki urzędowe. Po drugie, oddzielna strona internetowa prowadzona być powinna, choćby ze względów łatwości dostępu do niej, w bezpośrednim powiązaniu ze stroną główną organu, który wydaje dziennik urzędowy. Po trzecie, warto rozważyć, czy nie powinno dojść do powiązania wszystkich stron www, w których wydawane są dzienniki urzędowe, przynajmniej przez centralne organy państwa.

Natomiast fakt prowadzenia oddzielnej strony internetowej dla publikacji dziennika urzędowego, jako rozwiązanie mieszczące się w zakresie swobody ustawodawcy i odnoszące

się do bardzo specyficznego zagadnienia życia społecznego, nie musi być widziane jako kolizja z rozwiązaniami ustawy o dostępie do informacji publicznej.

6. Projekt zakłada przekazywanie wydruków „Dziennika Ustaw” oraz „Monitora Polskiego” Prezydentowi Rzeczypospolitej, Bibliotece Narodowej oraz Archiwum Akt Nowych (art. 1 pkt 9 projektu). Miałby tego dokonywać Prezes Rady Ministrów, jako organ wydający oba te dzienniki urzędowe. Jest to wąski katalog podmiotów. Być może należałoby uwzględnić w nim również Marszałka Sejmu. Byłoby to uzasadnione szczególną pozycją Marszałka Sejmu, jak i izby pierwszej polskiego parlamentu, której przewodniczy.

W okresie przejściowym, choćby ze względu na zapewnienie faktycznej dostępności dzienników promulgacyjnych, należałoby również rozważyć alternatywne sposoby udostępniania uwierzytelnionych wydruków dzienników urzędowych. Mogłoby to następować choćby poprzez tryb wydruku na żądanie, prawo wglądu do papierowej wersji aktu normatywnego w urzędzie gminy czy poprzez przekazywanie tzw. egzemplarza obowiązkowego.

7. Projektodawca proponuje zmienić art. 24 ustawy. Mimo pominięcia kilku kwestii, najczęściej wynikających z faktu przejścia na elektroniczny sposób publikacji, konstrukcja przepisu pozostaje w zasadzie dotychczasowa. Regulacje te mają na celu ochronę prawną wzoru strony graficznej dzienników urzędowych. Na tym tle powstaje szereg wątpliwości. Głównie chodzi o sens normatywny art. 24 ust. 1 zd. 2. Czy chodzi w nim faktycznie o ustanowienie wyjątku od zasady wyrażonej w zd. 1? Rada Legislacyjna sugeruje ponowne, całościowe przeredagowanie tego przepisu.

8. Projekt ustawy zawiera propozycję doprecyzowania ustawy o umowach międzynarodowych w zakresie ogłaszania tych aktów normatywnych w polskim dzienniku urzędowym. Rada Legislacyjna zauważa kilka problemów wynikających z ogłaszania tekstów umów międzynarodowych oraz prostowania błędów w tekstach oryginalnych i tłumaczeniach umowy. Kwestie te wymagają jednak dokonania szerszych zmian, niż to zaproponowano w projekcie ustawy. Tym samym Rada sugeruje powrót do tych zagadnień po uprzednim dokonaniu różnego typu uzgodnień, w tym konsultacji z właściwymi organami państwowymi.

9. Jednym z celów wyłącznie elektronicznego ogłaszania aktów normatywnych jest sprawa poszerzenia możliwości ich prezentacji oraz ułatwienia posługiwania się nimi.

Zasadne wydaje się zatem rozważenie, czy przy tej okazji nie odejść od dotychczasowego sposobu wydawania, raz na jakiś czas, tekstów jednolitych aktów normatywnych. Techniki elektroniczne w pełni dają możliwość niemal automatycznego, wraz z ogłoszeniem aktu nowelizującego, ogłaszania również zaktualizowanego aktu znowelizowanego (wszystkich znowelizowanych aktów normatywnych). Przy takim podejściu, zawsze należałoby opublikować w całości akt nowelizacyjny, jak i po nim, ujednolicone akty znowelizowane.

Na tle polskiej praktyki legislacyjnej powstaje jednak pytanie o skutki takiego nowego podejścia w sytuacji nadmiernej częstotliwości nowelizowania aktów normatywnych. Wówczas, przy założeniu automatycznego ogłaszania aktu normatywnego z uwzględnionymi zmianami, pojawi się kwestia np. adresu publikacyjnego. Należałoby wówczas rozstrzygnąć, czy dochodzić ma do zmiany pozycji aktu normatywnego, czy też nie, bądź czy pozycje będą się kumulować. W tym zakresie oczywiście mogłyby pozostać dotychczasowe reguły legislacyjne.

Przyjęcie konstrukcji automatycznego ogłaszania tekstu jednolitego aktów znowelizowanych wymagałoby przyjęcia obowiązku ogłaszania tekstów jednolitych przez organ wydający dziennik urzędowy. Zdezaktualizowałoby również znaczenie dotychczasowej treści art. 16 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych.

Ponadto należałoby rozważyć, czy na tych samych zasadach, jak nowelizacja, należałoby ogłaszać na bieżąco ujednolicone teksty aktów normatywnych, o zmodyfikowanym brzmieniu, wynikającym z usunięcia błędu w tekście pierwotnie ogłoszonym. W tym świetle należałoby rozważyć ponowne przemyślenie propozycji zawartych w punktach 4 lit. a i 5 art. 1 opiniowanego projektu ustawy, a dotyczących art. 16 i art. 18 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych.

10. Zwrócono się również do Rady Legislacyjnej o opinię w sprawie zasadności rezygnacji z zamieszczania w dziennikach urzędowych ministrów aktów, które nie są źródłami prawa powszechnie obowiązującego (cyt. za wnioskiem).

Na tle tego pytania Rada Legislacyjna pragnie odnieść się do szerszego problemu. Odejście od papierowej wersji dzienników urzędowych daje okazję ponownego przemyślenia rozdziału materii, jaka jest upubliczniana w sieci elektronicznej przez organy państwa. Z jednej bowiem strony w dziennikach urzędowych (nie tylko prowadzonych przez ministrów) niejednokrotnie ogłaszane są akty prawne o nienormatywnym charakterze, co oczywiście nie wyklucza, że akty te zawierają treści istotne dla norm prawnych. Z drugiej natomiast,

funkcjonuje Biuletyn Informacji Publicznej, również prowadzony w formie elektronicznej, przez organy publiczne.

Rada Legislacyjna postuluje, aby przy okazji nowelizacji ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i wprowadzenia zasady elektronicznego ogłaszania periodyków publikacyjnych doszło do przejrzenia regulacji prawnych, które nakazują lub pozwalają publikować w dziennikach urzędowych aktów prawnych o nienormatywnym zakresie. Postulat ten dotyczy również dzienników urzędowych „Dziennik Ustaw” oraz „Monitor Polski” (*vide* art. 10 ust. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych). Rada Legislacyjna nie wyklucza także konieczności przejrzenia przepisów o rachunkowości odnoszących się do „Monitora Polskiego B” i wynikającego z nich szerokiego obowiązku ogłaszania w tym dzienniku urzędowym sprawozdań finansowych podmiotów, niebędących we władaniu osób publicznoprawnych.

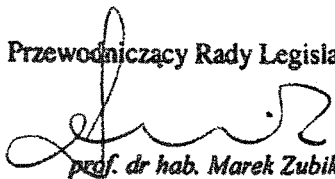
11. Rada Legislacyjna, co do zasady, nie przedstawia uwag dotyczących poprawności legislacyjnej projektu. Zwraca jednak uwagę konieczność poprawy jego strony technicznej.

12. Mając na względzie uwagi podniesione wyżej, Rada Legislacyjna rekomenduje do dalszych prac legislacyjnych przedstawiony jej do zaopiniowania projekt ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

*Na podstawie projektu opinii przygotowanego przez
prof. dr hab. Marka Zubikę*

Rada Legislacyjna przyjęła

na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2010 r.

Przewodniczący Rady Legislacyjnej

prof. dr hab. Marek Zubik

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
PREZES
Maciej Berek

Warszawa, dnia *22* sierpnia 2010 r.

RCL.DPA.50-34/10
Dot. RL-0303-16/10

Pan

Prof. dr hab. Marek Zubik

Przewodniczący Rady Legislacyjnej

przy Prezesie Rady Ministrów

Szanowny Panie Profesorze

W nawiązaniu do pisma z dnia 22 lipca 2010 r., uprzejmie dziękuję za przekazaną przy piśmie opinię Rady Legislacyjnej o *projekcie ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw* i proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

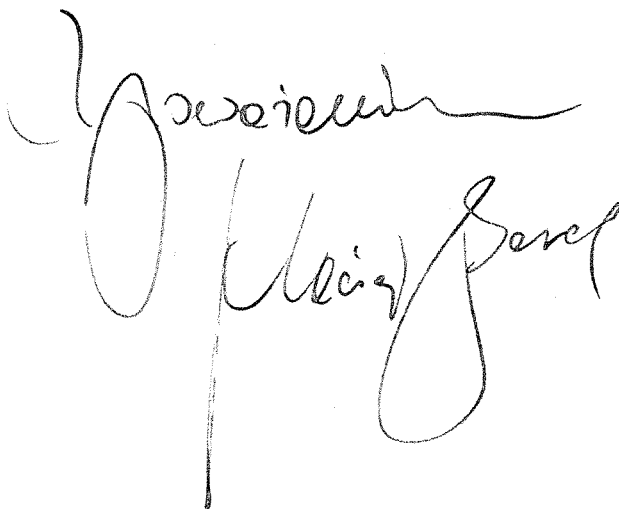
Przedkładana nowelizacji stanowi część wdrażania Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce do 2013 roku. Budowa społeczeństwa informacyjnego jest procesem nie tyle trudnym, co czasochłonnym. Niemniej jednak z najnowszych danych przedstawionych przez Departament Społeczeństwa Informacyjnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wynika, że coraz większy odsetek gospodarstw domowych korzysta z internetu i liczba ta utrzymuje tendencję wzrostową, chociaż w porównaniu z innymi krajami Unii Europejskiej wskaźnik ten jest nadal niski. Konsekwencją powyższego są większe oczekiwania społeczeństwa wobec administracji rządowej i samorządowej w zakresie dostępności do jej usług on-line. Niewątpliwie wyjściem naprzeciw społeczeństwu jest również zwiększenie dostępności obywateli do aktów prawa powszechnie obowiązującego. W celu zapewnienia jak największej przejrzystości w dostępie do

dzienników urzędowych zawierających akty normatywne jest nałożenie obowiązku wyraźnego wyodrębnienia tych dzienników od innych informacji zawartych na stronach organów wydających dzienniki urzędowe. Nałożenie na organy wydające dzienniki urzędowe obowiązku prowadzenia „odrębnej strony internetowej” wynika z konieczności zapewnienia tym dziennikom wymaganej odrębnymi przepisami, odpowiedniej szaty graficznej oraz wymagań technicznych. Strona ta powinna zawierać jedynie ogłoszone akty prawne, zgodnie ze wzorem graficznym określonym w rozporządzeniu, bez możliwości zamieszczania innych informacji, w szczególności logo (znaku graficznego) BIP czy menu podmiotowego. Zatem w ocenie Rządowego Centrum Legislacji stworzenie oddzielnej strony internetowej dla tego typu dzienników jest konieczne, aby zadośćuczynić wszystkim wymogom (zarówno prawnym, jak i technicznym) stawianym w powyższej materii. Niezależnie od konieczności prowadzenia odrębnej strony internetowej proponuje się jednak zamieszczenie na stronie podmiotowej BIP organu linku do strony prowadzonej dla dziennika urzędowego. Powyższe uzasadnione jest faktem, że obywatele przyzwyczaili się do funkcjonowania stron BIP w systemie prawa i właśnie od tych stron zaczynają swoje poszukiwania dotyczące aktów prawnych. Jednakże wprowadzenie powyższego mechanizmu nie wymaga zmian legislacyjnych na poziomie ustawowym, dlatego kwestia ta nie została objęta materiałą przedkładanej nowelizacji.

Odnosząc się do kwestii rezygnacji z numeracji dzienników urzędowych zwrócić należy uwagę, iż ogłaszanie aktów prawnych w dziennikach elektronicznych różni się do procesu wydawania dziennika urzędowego w postaci papierowej. W dotychczasowej praktyce istniała konieczność przygotowania całego numeru dziennika urzędowego, w szczególności zebrania pewnej liczby aktów prawnych. Dzięki wprowadzeniu postaci elektronicznej powstanie możliwość skrócenia czasu potrzebnego do ogłoszenia aktu prawnego, co tym samym zapewni obywatelom łatwiejszy dostęp do aktów prawnych. Ponadto będą one ogłaszane na bieżąco, co pozwoli na faktyczną realizację zasady wyrażonej w art. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95), zgodnie z którą akty normatywne ogłasza się niezwłocznie. Ogłaszanie aktów prawnych pod kolejnymi pozycjami, bez konieczności grupowania w kolejne numery dziennika urzędowego, zlikwiduje również problem dotyczący wydawania w jednym dniu kilku numerów dziennika urzędowego. Reasumując – rezygnacja z numerów dzienników urzędowych pozwoli na usprawnienie procesu ogłaszania aktów, a tym samym – ułatwi obywatelom szybszy dostęp do prawa, nie ujmując jednocześnie jakości stanowionego prawa.

Katalog podmiotowy, wobec których projekt zakłada przekazywanie wydruków Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w celu ich wieczystego przechowywania, został poddany szerokim konsultacjom i uzgodnieniom (w tym z Kancelarią Sejmu), podczas których nie zostały zgłoszone żadne zastrzeżenia odnoszące się do powyższej kwestii. Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, iż cel który przyświecał projektowanej normie opierał się raczej na zabezpieczeniu egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w formie ich wydruków, nie zaś na dostarczaniu egzemplarzy tych dzienników poszczególnym instytucjom państwowym. Wobec powyższego zasadnym wydaje się pozostawienie dotychczasowych rozwiązań w tym zakresie.

Ponadto zauważenia wymaga, że mechanizm dotyczący ogłaszania aktów normatywnych w postaci papierowej w przypadku braku możliwości ogłoszenia aktu w postaci elektronicznej spowodowany nadzwyczajnymi okolicznościami został określony jak najbardziej ogólnie dając tym samym możliwość organowi wydającemu dziennik odpowiedniego działania uzależnionego od zaistniałych okoliczności. Tym samym wydaje się, iż zaproponowana redakcja tego przepisu nie przesądza o obowiązku wydawania dla każdego aktu dziennika w postaci papierowej. Jednakże ze względu na czas trwania nadzwyczajnych okoliczności faktycznie może mieć miejsce sytuacja, w której w jednym dzienniku urzędowym, wydawanym w postaci papierowej, zostanie ogłoszony tylko jeden akt prawny. Jednocześnie uprzejmie informuję, że uzasadnienie w tej części zostanie doprecyzowane.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Krzysztof Beres'. The signature is fluid and cursive, with a large loop at the end of the last name.

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920-889 -10/ma/3

OM-8060

dot. RCL50-34/10 z 16.09.2010 r.

Warszawa, dnia 24 września 2010 r.

Pan Maciej Berek
Przeds. Rządowego Centrum Legislacji

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożeniem projektu ustawy o zmianie ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Jan Borkowski